

III AUa 908/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie: SA Barbara Białecka (spr.)

SO del. Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

przy udziale zainteresowanej S. R.

na skutek apelacji odwołującej od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 16 lipca 2013r.

o składki

postanawia:

1. umorzyć postępowanie apelacyjne;
2. oddalić wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSO del. Beata Górską

Sygn. akt III AUa 908/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie, po rozpoznaniu odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 30 stycznia 2013r. oddalił odwołanie i zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że obowiązek podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie jest zależny od woli stron, wynika bowiem z przepisów prawa. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu Okręgowego jednoznacznie wykazało, że zawarta przez odwołującą się spółkę z zainteresowaną umowa o dzieło w swej istocie stanowiła umowę o świadczenie usług. Tym samym słuszne jest stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż zainteresowana winna być objęta obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym za okres wykonywania spornej umowy. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności strony za wynik procesu (art. 98 k.p.c.). Tym samym Sąd, na podstawie przepisu § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 490), zasądził od skarżącej na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, o czym orzekł w pkt 2. sentencji wyroku.

Apelację od tego wyroku wniósł płatnik składek. Zaskarżył wyrok w całości i wniósł o jego zmianę poprzez ustalenie, że zainteresowane łączyła ze spółką umowa o dzieło i w związku z tym nie podlegały one obowiązkowym ubezpieczeniom

emerytalnym, rentowymi i wypadkowym. Wniosła również o zasądzenie na rzecz apelującej od organu rentowego zwrotu kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi a na apelację organ rentowy wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Apelująca spółka pismem z dnia 8 października 2013r. sprostowanym pismem z dnia 6 listopada 2013r. cofnęła apelację i złożyła wniosek o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu, uzasadniając go trudną sytuacją materialną i nie dołączając żadnych dowodów ją potwierdzających.

W piśmie z dnia 4 grudnia 2013r. organ rentowy podtrzymał wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne. Przy czym, w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych dopuszczalność cofnięcia apelacji podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek z art. 469 k.p.c., który stanowi, że sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe uregulowanie Sąd Apelacyjny dokonał oceny czy cofnięcie apelacji w sprawie o składki w związku z zakwestionowaniem przez organ rentowy zawartej pomiędzy stronami umowy o dzieło nie narusza słusznego interesu zainteresowanych. W ocenie Sądu Apelacyjnego słusznie Sąd Okręgowy przyjął, że spór w przedmiotowej sprawie dotyczył ustalenia czy czynności polegające na zborze owoców borówki amerykańskiej były świadczone przez zainteresowaną na podstawie umowy o dzieło czy umowy o świadczenie usług. Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na szczegółowo zgromadzonym i poddanym analizie materiale dowodowym, który następnie ocenił przez pryzmat obowiązujących przepisów prawa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego cofnięcie apelacji w przedmiotowej sprawie jest dopuszczalne i nie narusza słusznego interesu stron.

Odnosząc się do zgłoszonego w odpowiedzi na odwołanie wniosku organu rentowego o zasądzenie kosztów postępowania Sąd Apelacyjny wskazuje na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., I UZ 17/12 (OSNP 2013/11-12/141), w którym Sąd ten uznał, że wydanie przez organ rentowy wielu decyzji dotyczących wysokości podstawy składek na ubezpieczenie społeczne osobno do każdego ubezpieczonego (pracownika tego samego pracodawcy) nie powinno przekładać się na zwielokrotnienie kosztów zastępstwa procesowego stron. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy podniósł, że konieczność rozdzielnia spraw przez wydanie osobnych decyzji wobec każdego z ubezpieczonych o ustaleniu wysokości składek, które opłacić ma jeden płatnik, nie jest oczywista. Sąd Najwyższy przyjmował, że możliwe jest objęcie jednym wyrokiem wielu decyzji ustalających płatnikowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zatrudnionych pracowników (por. postanowienie z dnia 17 kwietnia 2009 r., II UZ 12/09, OSNP 2010/23-24/301), rozbieżnie oceniając tylko dopuszczalność skargi kasacyjnej w takich sprawach (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2010 r., I UZ 29/10, z dnia 7 kwietnia 2010 r., I UZ 8/10 i z dnia 20 września 2010 r., I UZ 116/10 – niepublikowane). Dalej Sąd Najwyższy podkreślił, że nadał znaczenie okoliczności wydania indywidualnych decyzji zwłaszcza przy ocenie zaistnienia szczególnego przypadku przewidzianego w art. 102 k.p.c. Wskazał, że wynikiem postępowania toczącego się w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników jednego pracodawcy powinna być jedna decyzja skierowana do płatnika składek, jako jedyne go dłużnika. Wydanie wielu decyzji (dotyczących każdego zainteresowanego pracownika z osobna) jest zabiegiem czysto technicznym i nie powinno się przekładać na zwielokrotnienie kosztów pomocy prawnej udzielonej stronom, w szczególności dlatego, że stan faktyczny i prawny w każdej ze spraw jest identyczny. W takiej sytuacji nakład pracy pełnomocnika we wszystkich sprawach nie jest o wiele większy, niż gdyby prowadzona była jedna sprawa z udziałem wszystkich zainteresowanych. Taka niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do

stopnia zawilosci sprawy i nakladu pracy pelnomocnika, przy uwzglednieniu przedmiotu sporu oraz przebiegu postepowania sadowego, przemawiala za uznaniem takiej sytuacji za wypadek szczegolnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Sad Apelacyjny w calosci podzielajac powyzsze stanowisko uznaje, ze ma ono zastosowanie w niniejszej sprawie. Jednoczesnie sad odwolawczy przyjmujac, ze w sprawie zachodzi przedstawiony powyzszej szczegolny wypadek w rozumieniu art. 102 k.p.c. mial takze na uwadze, ze platnik skladek otrzymal juz – poza orzeczeniem w niniejszej sprawie – orzeczenie zasadzajace zwrot kosztow zastepstwa procesowego w postepowaniu apelacyjnym w analogicznej sprawie o sygn. akt III AUa 898/13. Zatem w sprawie nie ma podstaw do mnozenia kolejnych kosztow.

SSA Barbara Bialecka SSA Anna Polak SSO del. Beata Gorska